

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De Lazaro suscitato, Lazare veni foras. Sicut nonnisi per Christum
vivis, sic nonnisi propter ipsum vivas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

A. 12.

sum propter non: an Domini Iesu. Id est, confitendo melius esse mori cum velit, quam vivere cum id nolit.

Illustre est exemplum Mauritij Imperatoris, cui cum optio esset data, aut diutius vivere cum periculo suæ salutis, aut unâ cum liberis cruenta morte, citius defungi, ut æternas pœnas redime-

ret: hoc postremum elegit, ut fusè refert ex multis, Baronius ad annum Christi sexcentisimum secundum.

Vide in 3. p. Fer. 3. Hebd. 6. ubi explicatur secunda petitio orationis Dominicæ: *Adveniat regnum tuum.*

FERIA QVARTA. DE LAZARO SVSCITATO.

Lazare veni foras; Et statim prodit qui fuerat mortuus. Joann. II.

VERITAS PRACTICA.

Sicut non nisi per Christum vivis, sic non nisi propter ipsum vivas.

RATIO EST Quia idcirco non nisi per Christum vivis, quia te à morte per mortem suam ita redemit ut non viveres, nisi te ita redemisset. Sed cum sis ita redemptus, non nisi propter ipsum vivas oportet. Vel quod eodem modo: Sic ille te redemit ut non nisi propter ipsum viveres. Ergo alterum infer ex altero. Et sic ut non nisi per Christum vivas, sic non nisi propter ipsum vivas.

I PUNCTUM.

QUÆ lōgior est narratio suscitati à mortuis Lazari, videri debet apud Evangelistam, & ex singulis eius partibus non nihil ad profectum delibari. Tum verò animus intendatur in Lazarum suscitatum, quo agnoverit, affectu Liberatoris suum Christum adoraverit quibus verbis se novam ei debere vitā professus sit: quo deinceps eum culta ac studio fuerit prosequutus, ac se ipsi totum addiderit. Sic plane Tu quisquis hæc legis vel audis, si diligenter attenderis, non minus te Christi totum agnosces, quam ipse Lazarus, hoc novo nomine vel beneficio quo illi singulariter astringeris de nova tibi vita per eum restituta. Tu non nisi per ipsum denuò vivis sicut si suscitatus esses, ac propterea Tu non nisi propter ipsum vivas oportet sicut vivit suscitatus.

Ratio prioris est eadem; Cur enim à Christo suscitatus sibi facile persuaderet non aliter esse vivendam quam propter Christum, nisi quia novam hanc ei vitam debet, quam profecto par est illi consecrare, ac reddere, si præsertim significet Christus se hanc velle vitam suo mancipa-

tam obsequio? At nonne tu sic novam ab eo vitam accepisti? Hoc primum expende. Numquid non eras mortuus non tantum originali peccato cum universis hominibus, sed actuali, quod vocant, & singulari tuo lethifero, statim atque peccasti? Nonne triplicem incurristi mortem, a qua te Christus liberavit, mortem scilicet animæ seu gratiæ, mortem salutis seu beatitudinis, mortem corporis seu vitæ præsentis? Expende hæc etiam atque etiam, & tibi singulariter applica, quod de omnibus universim ait Apostolus, *nos mortuos fuisset in delictis, & cum Christo convivificatos.*

Ac primò quidem de morte animæ seu gratiæ non dubitas, quin, statim atque peccaveris, sequitur fuerit peccatum illud, quod idcirco mortale dicitur, quòd mortem afficit, *Anima enim qua peccaverit, ipsa morietur: Et peccatum cum consummatum fuerit generat mortem, mortem præsentem animæ, mortem spiritualem, mortem oppositam vitæ quam vivebat, eum ante peccatum esset in gratia, & à qua morte per Christum resurgit, cum per ipsum redit in gratiam. Nonne id agnoscis?*

Deinde verò de morte quam appellamus mortem salutis, & beatitudinis, quia revera est eius privatio, nonne tam verè mori dici debet, quam verè beatitudo dicitur vita beata & æterna? Nonne autem ista mors tam certo inferitur ex morte animæ, quàm mors animæ sequitur ex peccato? Nonne peccatum ex æquo privat animam tam vita gloriæ, quàm vita gratiæ? Nonne denique si peccator gloriosam illam aliquando possideat vitam, non minus illam debet Christo, quàm vitam gratiæ spiritualem?

Restat itaque de tertio quam dicimus mortem corporis, & præsentis vitæ, quæ hæc non ita consequenter ex peccato videtur, qui, ac duæ præcedentes: sequitur tamen hoc sensu, quòd nisi

II. PUNCTUM.

ostendi divina interveneret misericordia, nisi divinus intercederet Christi sanguis, qui propterea est effusus; statim post peccatum peccator corpore, seu vita præcipienti moreretur, sicut anima statim moritur morte quam diximus gratiæ. Sic enim primus homo post peccatum, eodem ipso instanti quo peccavit, & morte spiritali mortuus est, & mortis corporalis obviandæ reus fuit; neque minus à peccato mors corporis manat quam mors animæ, cum ante peccatum corpus esset immortale, nec nisi peccato, & invidia diaboli mors introierit in orbem terrarum. Hæc sunt enim, ut ait Apostolus, stipendia peccati, Mors. Id est, omne genus mortis, id est, mors corporis, & animæ: Unde quod vixit Adam post peccatum, & novam fuit beneficii, & venturi Christi collatum meritis: nam nisi tum provisum fuisset hoc remedium, perinde corpore, ac animo periisset, Quod idem dicendum profus est de unoquoque particulari, sicut videlicet unufquique peccando perit morte animæ, sic periret morte corporis, nisi reservaretur vita corporis, ut mors animæ reparari possit: quæta quod non pereat corpore, non minus debetur Christo Redemptori, quam quod non pereat animâ, si respicitur, neque minus quam Lazarus, aut alius à Christo suscitatus novam hanc illi suam deberet vitam.

Ep. 2.

Rom. 6.

L. 4. de Civ. Dei.

Sic expressè sanctus Augustinus: Una, inquit, mors Christi duobus mortibus nostris, scilicet animæ & corporis salutis fuit. Duas tantum meminit mortes quia mortem animæ confundit cum morte beatitudinis: aperte autem distinguit mortem animæ, & corporis, ut duplex illud beneficium distinctè notum faciat, quo per Christum vivimus animâ & corpore, seu vita spiritali, & corporali. Esto id sit particulare Lazaro, & aliis à Christo suscitatus, quod amissam vitam corporalem ab illo recuperarint, quo modo nostram nobis non restituit, sed de modo amissæ, vel restitutæ vitæ non hic agitur, satis est ad similitudinè recuperatæ vitæ, quod quemadmodum suo modo Lazarus restitutam sibi vitam Christo debet, sic nos illi nostram nobis suo modo reparatam debeamus. Quo in modo si quid ex una parte deest, suppletur & excedit ex altera: Nam neque solum, sicut Lazarus, vitam corporis à Christo accepimus, sed vitâ utramque animæ, quæ longè est aliâ præstantior; nequid semel tantum, sicut Lazaro, nobis id beneficii collatum est, at quoties post peccatum revivimus in novâ gratiâ. Quoties autem istud accidit: Quoties id etiam citius id ipsi præstare voluit, & noluit?

SED cum his ita redemptus, non nisi per ipsum vivas oportet: Vel quod eodem recidit, sic se Christus redemit, ut non nisi propter ipsum vivas.

Quasi gemina esset propositio, vel quasi duplex motivum proponeret, quo ex prima præmissa sequeretur non aliter esse vivendum quam propter Christum.

Primo quidem, quia id exigit beneficium Redemptionis Cui enim iustus vivam, ait sanctus Bernardus, quam ei, qui si non moreretur, ego non vivarem? Cui commodius, quam promittenti vitam æternam?

Ep. 143.

Deinde verò, quod ea fuit intentio Christi nos redimentis, ut sic novo hoc beneficio sibi nos alringeret, nulli ut alteri, nec nobis ipsis, sed illi soli viveremus. In hoc enim Christus mortuus est & resurrexit, ut & mortuorum & vivorum dominetur, ait Apostolus. Et rursum: Assimantes hoc; quoniam si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt, & pro omnibus mortuus est Christus, ut qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est. Quasi diceret, sic mortuus est propter nos, ut sic propter ipsum viveremus. Quod idem ipsum ait Dominus de alio genere mortis, quod in singulos quodammodo subit dies, cum se manducandum nobis præbet: Sicut misit me vivis Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui manducat me, & ipse vivet propter me.

Rom. 14.

2 Cor. 5.

Ioan. 6.

Stupenda sanè similitudo! sicut Christus propter Patrem, sic nos propter Christum: sic nos propterea redemit suo sanguine sic pascit suo corpore!

III. PUNCTUM.

SICUT igitur non nisi per Christum vivis, sic non nisi propter ipsum vivas oportet, quia quam verum est unum, tam certum est aliud, cum in uno Redemptoris titulo sit utrumque fundatum nec magis Christus te redimendo tibi tuam vitam restituerit, quam tu illam Christo debeas totam reddere, vivendo secundum ipsum tanta religionis ac fidelitatis plenitudine, quantum hoc Beneficium Redemptionis exigit, & quanta hæc Apostolica declarant Verba: Non estis vestri: empti animæ sunt pretio magno. Quæ quia pluribus alibi sunt declarata, satis hic fuerit illa breviter indicare, quæ huc facilius & opportunius revocare possis.

2. Cor. 6.

Nn 2

Aut

Aut nullam vitæ partem, aut totam Deo debes.

In 1. parte, Die 4. Januarij.

Nihil est in vitæ nostræ usu minus nostrum, quam ipse vitæ usus.

In 2. p. Feria 6. Qua parasceve dicitur. Quo hic sensus maxime propria.

Sicut à Deo, sic ad Deum.

In eadem 2. p. Dominica 4. post Pascha.

AD EADEM VERBA:

Lazare veni foras.

DE CONVERSIONE INDURATI PECCATORIS IN QUATRIDUANO LAZARO MORTUO, ET SUSCITATO FIGURATA.

VERITAS PRACTICA.

Si quid est in rerum natura Christo difficile, natura est hominis in peccato indurati.

RATIO EST, Quia si quid est Christo difficile, hoc unum est quod illi magis resistit.

Sed quod unum magis Christo resistit, natura est homini in peccato indurati.

Ergo & hoc unum est Christo difficile; ac proinde cavendum diligenter ne hanc induamus naturam ita perversam; & non obduretur quis ex nobis fallacia peccati, ut commendat Apostolus.

Hebr. 3.

I. PUNCTUM.

SI sola spectaretur divina potentia cuius unius est miracula facere, non esset unum dicendū alio majus miraculum, sed facta comparatione ad facultatem naturæ quam excedit, post considerati triplex gradatio in miraculis, quorum alia dicantur maxima, tum media, & minima; quorum etiam quælibet habeant diversos gradus, secundum quos diversimodè, ut ait Divus Thomas, excedunt facultatem naturæ. Sanctus autem Augustinus inter omnia quæ facit D. N. Jesus Christus, atque adeo inter ipsa maxima miracula, resurrectionem Lazari dicit præcipuè prædicari; nec aliam rationem magis urget quàm quæ petitur ex ipsius significatione miraculi. Tres, inquit, resuscitatos mortuos in Evangelio legimus, & fortè non frustra. Domini quippe facta non sunt tantummodo facta, sed signa. Si ergo signa sunt præter id quod mira sunt, aliquid profecto significant, quorum facturum significationem invenire, aliquanto est

Tract. 49.
in Ioan.

operosius quam ea legere vel audire. Et nonnullis interiectis; Resuscitavit filiam Archimagogi adhuc in domo jacentem; resuscitavit Lazarum sepultum quatrduanum. Intueatur quisque animam suam; si peccat moritur: Peccatus, mors est anima. Delicta vitæ quod malū est, consensisti peccasti consensio illa occidit te, Sed intus est mors quia cogitatum malum nondum processit in factum; talem animam resuscitare se significans Dominus, resuscitavit illam puellam qua nondum erat sepulta elata, sed in domo mortua jacebat: quasi peccatum latebat. Si autem non solum mala dilectioni consensisti sed etiam malum fecisti: quasi mortuum extra portam extulisti. Iam foras es & mortuus elatus es, tamen & ipsum Dominus resuscitavit, & reddidit Vidua Matri suæ. Si peccasti, peniteas te & resuscitat te Dominus, & reddet Ecclesia Matri tuæ.

Tertius mortuus est Lazarus, est genus mortis immane, mala consuetudo appellatur: aliud est peccare, aliud peccandi consuetudinem facere. Qui peccat & continuè corrigitur, eisdè reviviscit quia nondum est implicatus consuetudine, non est sepultus. Qui autem peccare consuevit sepultus est, & bene de illo dicitur, factus; Incipit enim habere pessimam famam tanquam odorem feterrimum. Tales sunt omnes assueti sceleribus, perditu moribus. Dicis ei, noli facere, quomodo te audit quem terra sic premit, & tabe corrumpitur. & mole consuetudinis prægravatur.

Tum post pauca: Ecce ipsa soror Lazari melius suscitata est quàm frater eius, de magna mala consuetudinis mole est liberata, erat enim famosa peccatrix, & de illa dictum est, dimittuntur ei peccata multa, quoniam dilexit multum